

marium situ & littorum terrarumque varia dispositione.
 sic v. g. juxta Varenium, magnum acrementum & decre. l.c.p.m. 128
 mentum recipiunt ea loca 1.) que sunt in Zona Torrida, in-
 tra Tropicos, 2.) que directe ab Oriente ad Occidentem ex-
 tenduntur, vel juxta plagas collaterales, 3.) in illis Sinibus,
 qui oblongi sunt & minus lati, magis sensile est acremen-
 tum (ceu de Veneto sinu testatur du Hamel, 4.) in illis lo- Phys. P. 2. p.
 cis quibus paucæ insulae vel procurrentes terra adjacent. m. 436.
 Ratione temporis observavit Dn. Clericus æstum eo serius Phys. Lib II
 evenire, quo littus Septentrioni, seu Polo nostro proprius c. 8. p. 151.
 est. Quin præterea magnorum fluminum illapsus, declivi-
 tas littorum &c. multum ad hanc fluxus anomaliam confe-
 rant, vix est, quod quisquam dubitet.

§. X. Quodsi ergo ad hæc requisita mare Rubrum exa-
 minemus, apparebit, nullam adesse causam, quaæ extraor-
 dinarium fluxum ei tribuere suadeat. Nam licet hic Sinus
 directe ab Oriente in Occidentem haud vergat, os tamen il-
 lius, per quod cum Oceano jungitur, (si tabulis Geographi-
 cis fides habenda) recta in has plagas extensus tantæque
 amplitudinis est, ut aquas per Oceani fluxum (quem or-
 dinarium esse constat,) appulsus, promte ac sine impedi-
 mento recipere possit. Præterea nec flumen illabeni-
 tium moles undas illius turbat, nec littorum anfractus flu-
 xum refluxumque remorantur: Quin & testium *autonov* au-
 thoritas pro nobis stat, expresse enim *Petrus Belonius Obs.*
Lib. II. cap. 70. de æstu maris Rubri scribit: Elle a son flux
 & reflux, comme la mer Océane. Ut alios regularita-
 tem ejus in motu reciproco adstruentes jam prætereamus.

§. XI. Explicatis ita æstu Maris Rubri phænomenis,
 proximum est, ut & temporis, quo Transitus Israélitarum
 contigit, circumstantias evolvamus. Respiciendum au-
 tem hic erit, perinde ut in fluxu marino ad tria potissimum